

אור הנר

עזר: נדיה אטון

דבר העזר

"ויברך אותם משה"

פירש רש"י: "יאמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו".

לכאורה קשה, מדוע משה היה זקוק לתפילה על השראת השכינה, והרי כל עשיית המשכן היה עבור זה, וכבר הובטחו מפי הגבורה (לעיל כה נ) 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם', נמצא שכל עיקר ומטרת בנין המשכן וכליו היה כדי שתשרה שכינה במעשה ידינו, ומדוע הוצרך משה רבינו לברכם על כך (עיין ספר חסידים תתר"כ). ומכאן הוכיחו צדיקים שאין שפע בא לעולם בלא תפילה, ולכן, אפילו שעשו את המשכן בכל פרטיו ודקדוקיו לא תשרה השכינה במעשה ידיהם אם לא יתפללו ויבקשו על כך תחילה. ואף אם רצון השי"ת להשפיע מטובו לבריותיו עדיין צריך התעוררות למטה על ידי שיעמדו בתפילה. (באר הפרשה)

אומרים חז"ל: בזמן המשכן, ובזמן שבית המקדש היה קיים, אדם היה חוטא, מביא קורבן ומתכפר לו, ועכשיו שאין לנו בית המקדש תיקנו לנו חז"ל את התפילות, "תפילות כנגד קורבנות תיקנום". וישנם מקומות שבהם חז"ל החשיבו את מעלת התפילה גדולה יותר מן הקורבנות, וכן מובא במדרש (תנחומא וירא): אמר להם הקב"ה לישראל: הוו זהירין בתפילה, שאין מצווה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקורבנות! ואפילו אין אדם כדאי להיענות בתפילתו ולעשות חסד עמו, כיוון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו.

נמצאים אנו בזמנים של מלחמה קשה מאוד בארץ, ועלינו לדעת שחובה גדולה מוטלת עלינו, להתפלל, ולהתפלל, ועוד להתפלל, משום שכל מה שקורה אינו אלא לעורר אותנו, וכמובא בגמרא יבמות (ס"ג.) "אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל". הרב יצחק זילברשטיין נוהג מפעם לפעם למסור שיעורים בפני פרופסורים בכירים, בדברים שבהם הרפואה וההלכה נפגשים. יום אחד, בתום השיעור יצא הרב זילברשטיין מהאולם, והבחין ברופא בכיר שעמד שם, הוא היה נרגש מאוד, בידו אחז שקית ונראה שהמתין לרב. ניגש אליו הרב ושאל אותו: "דוקטור, אתה מחכה לי?" הדוקטור הנהן בראשו נרגש. מהשקית שבידו הוא הוציא סידור תפילה של ילד קטן, ופתח בסיפורו המרגש:

"לפני כחמש עשרה שנה התחתנתי עם אישתי. עברו השנים, ואנו לא זכינו לילדים. השקט זעק מכל פינה בביתנו, חסרונם של ילדים קטנים והבית שהיה מאוד מסודר, בלי בלאגן של ילדים, הכאיב

יום ו' כ"ה אדר תשפ"ה

כניסת שבת: 18:40

יציאת שבת: 19:31

רבינו תם: 20:16

הזמנים לפי אופק באר שבע

שבת מברכין

ראש חודש ניסן

יום ראשון

פרשת פקודי שבת החודש

לאישתי מאוד. כעבור תקופה הגענו יחד להחלטה לאמץ ילד קטן. ההליך היה מתיש ולא פשוט בכלל, אולם בסופו קיבלנו אלינו לאימוץ תינוק קטן. הוא היה כל עולמנו, גידלנו אותו והרעפנו עליו אהבה כאילו היה בנו הביוולוגי.

"מספר שנים חלפו, בני צמח ועלה לכיתה א'. לאחר מספר חודשים בהם למד לקרוא ולכתוב, נערכה בכיתתם מסיבת סידור מפוארת, ובסיומה קיבל כל ילד סידור תפילה משל עצמו. חזרנו הביתה, כל הדרך חזר ראיתי שהוא נרגש מאוד, הוא החזיק בידו את הסידור החדש שקיבל, הביט בו באהבה וליטף אותו שוב ושוב. 'מדוע אתה נרגש כל כך?' שאלתי אותו. 'קיבלתי היום סידור תפילה!' ענה לי בן השש בגאווה. ראיתי שהסידור מרגש אותו מאוד והתפלאתי, מדוע ילד כה קטן מתרגש כל כך מסידור תפילה? אולם

לא אמרתי לו דבר, המשכנו בדרכנו. אולם לא היה ניתן להתעלם מהעובדה שבני נתון בסערת רגשות ממש, ולכן פניתי אליו שוב ושאלתי אותו: 'מה כל כך מרגש אותך בסידור שקיבלת?' 'אבא', הוא ענה לי ועיניו הוצפו בדמעות, 'עכשיו שיש לי את הסידור וידע אני להתפלל מתוכו, אתפלל לה' שישלח לי אח קטן!!' נאלמתי דום, בני היה תינוק כאשר הגיע אל ביתנו, הוא לא ידע על עובדת היותו מאומץ. לא ידעתי מה לומר לו, כיצד להסביר לו שלא כדאי שיפתח ציפיות, כיון שעל פי דרך הטבע אין לנו סיכוי

להביא ילדים לעולם...

מה אגיד לך כבוד הרב... "סיים הרופא את סיפורו ולפתע פרץ בבכי חסר מעצורים, "מסיבת הסידור של בני התקיימה לפני כעשרה חודשים.

היום זכינו אני ואישתי, בנס שאין לו הסבר, להכניס את בנו בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום!"

לא יאומן תפילה של ילד קטן יכולה לשנות את הטבע, ומזוג שיתיאשו הפכו להורים מאושרים.

"אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל", עלינו להתפלל מעומק ליבנו לבורא עולם שישלח לנו את משיח צדקנו, ויבטל כל גזירות קשות ורעות, ונזכה לראות בשובם של כל אחינו היקרים מהשבוי, והצלחה לכל חיילנו היקרים אמן, שבת שלום וחודש טוב ומבורך.

פרשת פקודי

דבר תורה לסעודה שניה

אור החיים הקדוש

"אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה"

רבנו חיים בן עטר כותב בפירושו "אור החיים": לא היו אלה בני ישראל שדרשו לפקוד ולמנות את פרטי מלאכת המשכן, אלא "אשר פוקד על פי משה".

משה רבנו הוא שדרש לפקוד ולבדוק כל מה שנעשה במלאכת המשכן, משום "והייתם נקיים מה' ומישראל" (במדבר ל"ב, כ"ב) כדי שלא ימצא חלילה איש אחד בישראל שיטיל בו חשד שהשתמש בכספי נדבות המשכן שלא כראוי.

ומכאן נפסקה הלכה בשולחן ערוך (יורה דעה, סימן רנ"ז): אף על פי שגבאי הצדקה הכשרים אין מדקדקים אחריהם - בכל זאת טוב שיתנו חשבון כמו שמצינו במשה רבנו, שנתן חשבון מנדבות המשכן.

דבר תורה לסעודה רביעית

הלכות תפילה

מתארח בשבת

הנקלע בשבת למקום שמתעכבים ומתאחרים להתפלל, ואין שם מניין בשעה אחרת, והתחיל להתפלל עם הצבור כשעדיין הוא זמן תפלה, ותוך כדי התפלה רואה שהם מאריכים באופן שעד שיגיעו לברכת גאל ישראל כבר יעבור זמן ברכות קריאת שמע ותפלה, [אחר ד' שעות מהזריחה], יזדרז בתפלתו ויעמוד בצד ויתפלל שמונה עשרה ביחידות, וימתין לשמוע את החזרה ואת קריאת התורה. ועדיף לנהוג כן מאשר להמתין ולהתפלל עם הצבור. [ילקוט יוסף תפלה כרך א', עמוד סז, סימן פט הערה ט'].

מתפלל לפני הנץ החמה

המתפלל קודם עמוד השחר לא יצא ידי חובת תפלת שחרית, וצריך לחזור ולהתפלל. ומכל מקום טוב שכאשר יחזור ויתפלל יאמר בדרך תנאי: "אם אני חייב להתפלל שנית, תהיה תפלה זו תפלת חובה, ואם לאו תהיה תפלת נדבה".

אבל המתפלל אחר עמוד השחר, יצא ידי חובתו. וזמן עמוד השחר הוא שיעור שבעים ושתיים דקות קודם הנץ החמה בשעות זמניות

דבר תורה לסעודה ראשונה

המשכן ובית המקדש

"אלה פקודי המשכן משכן העדות"

קדמונינו עומדים על כפל הלשון שבתחילת הפרשה: "המשכן משכן" ולמדים מכאן שהכתוב רומז "למקדש שנתמשכן בשני חורבנין על עונותיהם של ישראל".

רבנו בחיי בן אשר מוצא בכתוב שלפנינו רמזים על שלוש תקופות בתולדותינו, שבהן זכו ישראל למשכן או למקדש.

(א) "משכן" בגימטריא - 410, כנגד השנים שבהן עמד בית המקדש הראשון על מכונו.

(ב) "המשכן" בצירוף חמש האותיות של מילה זו בגימטריא - 420, כנגד השנים שבהן עמד בית המקדש השני.

(ג) "העדות" בגימטריא - 479, כנגד השנים שבהן היה קיים המשכן עד להקמת בית מקדש הראשון שהוקם על ידי שלמה המלך.

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי

"ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת ה'"

הצדקה שאדם נותן, הוא הוא הממון שזוכה למוד עבורו לקניין נצחי, ממון זה אין יד אדם שולטת בו, ומשמים משגיחים עליו. כפי שאנו מבינים מדברי מונבז המלך, שביזבו ממונו לצדקה, ואמר: "אבותי גנזו למטה ואני גנזתי למעלה, הם גנזו במקום שהיד שולטת בו ואני גנזתי במקום שאין היד שולטת בו, אבותי גנזו לאחרים ואני גנזתי לעצמי" (בבא בתרא י"א).

כך יתפרש הפסוק: "כל איש אשר נשאו לבו", שעל ידי לבו הטוב שנתן צדקה, נשא והרים את ממונו למעלה, ואוצרותיו ונכסיו גנוזים בשמים. לא זו בלבד, "וכל אשר נדבה רוחו אותו" - מלת 'אותו' נכתבה בכתיב חסר שיכולה להיקרא 'איתו' פירושו: כל מה שהאדם מנדב לענייני התורה וקדושה, סכומי צדקה אלו, הם הנשארים איתו, ולעצמו הוא גנוז לעולמי עד.

לחזור שלם
ברוך ה'

גרציה לוי
בת מוזל טוב
ינית בת רחל
טינה בת אסתר
תנצבה

לחזור שלם
ברוך ה'

לאה בת
סוליקה דביבו
ז"ל (הי"ד)
תנצבה

"כל השונה הלכות בכל יום..."

שו"ת עם
הרה"ג אורן נודית

דיני חודש ניסן

שאלה: מה עדיף לברך ברכת האילנות בראש חודש ניסן באילנות בתוך העיר, או לאחר כמה ימים באילנות מחוץ לעיר.

תשובה: אף שטוב לברך ברכת האילנות מיד בראש חודש ניסן, מכל מקום מי שבדעתו לצאת במשך החודש מחוץ לעיר ויראה שם אילנות מאכל, טוב שימתין מלבדך על אילנות שמחוץ לעיר. (שדי חמד מערכת פדיון הבן שדבר שהוא בגוף המצוה חשוב יותר מוריון) וכן יש הנוהגים שאם יש יום פטירה לאביו או לאמו במהלך חודש ניסן ממתין לברך על האילנות ביום הפטירה, ומ"מ אם יש חשש שעד שיגיע יום הפטירה לא ימצא פרחים על גבי האילנות לא ימתין לאותו הזמן.

שאלה: האם מותר לעלות לבית הקברות בחודש ניסן?

תשובה: המנהג הנכון שלא עולים לבית הקברות בחודש ניסן אלא מקדימים ועולים בערב ראש חודש ניסן, ומכל מקום אם יודע שלא יבכה בעת עליה לציון אביו או אמו ביום פטירתם רשאי לעלות לקברם גם בחודש ניסן.

שאלה: האם גם בחודש ניסן טוב לקבוע משפט או ניתוח כמו בחודש אדר?

תשובה: מה שאמרו רבותינו שבחודש אדר יד ישראל על העליונה, ואם יש לו משפט או ניתוח וכדו' יעשו בחודש אדר גם חודש ניסן בכלל זה שהוא חודש שאירעו בו ניסים (א"ר סימן תרפ"ה אות ח).

דיון משפחתי עם הרב יצחק ולברשטין

שו"ת עם
הרה"ג בנימין חותה

ברכת האילנות

שאלה: האם אפשר לברך ברכת האילנות על פרי הגדל בעציץ נקוב או בעציץ שאינו נקוב.

תשובה: אם יש לאדם רק עציץ לברך עליו ברכת האילנות רשאי בין על עציץ נקוב ובין על עציץ שאינו נקוב.

הכשרת בקבוקים לפסח

שאלה: כיצד מכשירים בקבוקים ומימיות וקופסת גלידה לפסח ששהה בהם החמץ כ"ד שעות שהרי כבוש כמבושל.

תשובה: לכתחילה יש להכשירים בהגעלה בכלי ראשון אפילו שאינו על האש ובלבד שיהיה בחום של יד סולדת בו שהוא שמונים וחמש מעלות ומעלה, ובמקום צורך גדול שלא עשה כן יעשה שאלת חכם.

מצות עבודת יד

שאלה: האם המצות היום רובם בדיעבד כיון שאינם נאפים בערב פסח לאחר חצות היום.

תשובה: אינם בדיעבד אלא לכתחילה ויש רק הידור במצות שנאפו בערב פסח לאחר חצות היום.

שאלה: ספרדי שגר בקרית צאנו בעיר נתניה וכל תושבי המקום קבעו כלל שאין לאכול מצות עבודת מכונה בשכונה האם מותר לו לאכול בביתו מצות אלו.

תשובה: מותר לספרדי לאכול מצות קשות בביתו אף שהוא גר בשכונה שכל תושביה אנשים שאינם אוכלים מצות קשות, אבל לא יאכל בפני שכניו וכדומה ממצות אלו כדי שלא יבואו למחלוקת.

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה (שמות ל"ח, כ"א). אמרו רבותינו, שראה משה את ליצני הדור מרגלים עליו, ששלח יד בנדבת המשכן, על כן נתן חשבון. ועדן קשה, כיצד קבלו (אותם ליצנים את החשבון ממנו? לזה אמר - "אשר פקד על פי משה", ללמדנו כי גם אם הצבור לא ירצה לקבל את החשבון מהראש שבהם, הוא מעצמו יבקש ליתן חשבון, כדי להיות נקי מה' ומישראל (האלוהים הקדוש)).

באחת המדרשות לנער מתחזק, החליטו הפעילים לאסוף מהנערים המתקדמים את תכשיטיהם (עגילים, טבעות, שרשראות וכו'), ולצור מהם פתך תורה מפאך. רבים מבני הנער המתחזקים פרקו מעליהם את תכשיטיהם, עד שהתקבל אצל פעילי המדרשה שק מלא בתכשיטים, שמשקלם היה מספיק ליצור הפתך תורה.

התכשיטים התכו, ומהם היכן הפתך המפאך. במעמד מרגש ומרומם, הגש הפתך תורה לאחד מגדולי הדור, ולאחר מכן הונח על הספר תורה.

והנה, לאחר המעמד, נגשו אל מנהל המדרשה כמה נערים שפקדו זכו לשוב בתשובה שלמה, וגלו לו: "חלק גדול מהתכשיטים שפסקנו, הנם גנובים..."

בעונותינו, גנבנו אותם בעבר מכמה מקומות, ואיננו זוכרים כיום ממני בדיק גנבנו..."

והתעוררה השאלה: האם יש להסיר את פתך התורה מעל ספר התורה הקדוש (שכתוב בו "לא תגנבו"), או שמא נתן להשאיר את הפתך על ספר התורה?

תשובה:

אמנם נעשה "שנוי מעשה" בפתך התורה, והוא קנוי לנו (ואנו לא צריכים להשיבו לגנב, אלא הגנבים צריכים להשיב את דמי גנבותיהם), מכל מקום, הפתך מאוס להקדשים כזה פתך לפני הקב"ה ש"שונא גזל בעולה", (דהיינו הקדשת דברים גזולים לקב"ה, אינה תביעה עליו ותפירה, אלא אדרבה שנואה ומתעבת!).

על מנת לתקן את הפתך, יש לעשות בדימי התכשיטים צרכי רבים. כמבאר במסכת ביצה (כ"ט): "גזל ואינו יודע למי גזל - יעשה בהם צרכי רבים".

כלומר, אדם שגזל (או גנב) ואינו יודע למי להשיב, כגון שגזל מאנשים רבים ואינו זוכר מי הם, עליו לעשות צרכי רבים לפי גבה הסכום שגזל, באופן שיהנו מן גזלם הנגזלים, ובהם יקום הגזלן בדיעבד, את הנאמר: "והשיב את הגזלה אשר גזל".

לסכום: יש לבקש מהנערים שייעשו צרכי רבים באותו סכום שגנבו, ואם אי אפשר להשפיע עליהם לעשות בממון צרכי צבור, נראה שאפשר לזכות עבונם סכום כסף (כספים הפסד שגנבו), ולאחר מכן לעשות בפסד צרכי רבים.

לברכה והצלחה

אריאל בן מאיה
עטרה בת יעל

לדפואה שלומה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
ליזה בת וואסי

לדפואה שלומה

בדוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מידה מרים
בת רחל

לדפואה שלומה

יוליה בת לדיסה
דוד בן טטיאנה
סולטנה
בת פרחת

לדפואה שלומה

מורי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן רבקה
חנה בת חפסה
תנצבה

הלכות ברכת האילנות

שהואיל וקיימם נגד רצון הבורא, אין לברך ולהודות להשי"ת על כך, ויש חולקים ואומרים שהברכה היא על כללות הבריה, ולכן יכול לברך על אילנות מורכבים. ואף על פי שהרצאה לסמוך על סברא שניה לברך עליהם אין למחות בידו, מכל מקום אדם שבא לשאול מורים לו שלא יברך, שספק ברכות להקל. אבל אין לחשוש מלברך על אילן שמא הוא עץ מורכב, ורק כשידוע שהוא מורכב עדיף להימנע מלברך עליו ברכת האילנות.

עצי ערלה

מותר לברך על עצי ערלה בתוך שלש שנים לנטיעתם, אף על פי שהם ערלה ואסורים בהנאה, הואיל ולא נעשו באיסור.

זרזים מקדימים

הזרזים מקדימים לברך בהקדם כל מה שאפשר, בראש חודש ניסן, ואין להשהות קיום המצוה כדי לאומרה בעשרה. ומכל מקום אם לא בירך ברכת האילנות כשראה אותם עם פריהם בתחלת חודש ניסן, אף על פי כן בדיעבד יוכל לברך ברכת האילנות אחר כך במשך כל החודש, כשראה פעם נוספת אילנות עם פריהם.

גדלו פירות

אם לא בירך ברכה זו עד שגדלו הפירות, שוב אינו מברך. וכל שנפלו הפריים, אפילו לא גדלו הפירות באופן שראויים לאכילה, רק התחיל גידול הפרי, אין לברך ברכה זו. ומכל מקום, אילן שהתחיל לגדול בו חלק מפירותיו, אם יש בו עדיין פריים ונצנים, מברך עליו ברכת האילנות.

ברכה בשבת ויום טוב

מותר לברך ברכת האילנות בשבת ויום טוב, ואין לחוש ולגזור פן ישכח ויתלוש מפריי האילנות בשבת. אלא שלכתחילה מהיות טוב יש לברך ברכת האילנות בימות החול, כשאין חשש שיפסיד הברכה, אבל בסוף חודש ניסן כשיש חשש שלא יראה יותר אילנות של מאכל עם פריים, אין להימנע מלברך ברכה זו בשבת.

הלכות ברכת האילנות

דיני הברכה

היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאים פריים, מברך: "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם". ותיקנו ברכה זו לפי שהוא ענין שבא מזמן לזמן באופן מחודש, שאדם רואה עצים יבשים שהפריים הקב"ה. ואין מברכים שהחיינו על ברכת האילנות. ואין מברכים אלא פעם אחת בשנה, ולא יותר.

נשים

גם הנשים תברכנה ברכת האילנות, שאין ברכה זו נחשבת כמצוה שהזמן גרמא, שחכמים לא קבעו זמן לברכה אלא מפני המציאות שהאילנות פורחים בניסן.

אילנות מחוץ לעיר

טוב לברך ברכת האילנות על אילנות הנטועים בגנות ופרדסים שמחוץ לעיר, ומכל מקום אין זה מעכב, ולכן אם קשה לו לצאת אל מחוץ לעיר מסיבת טירדא או חולשה, ומכל שכן מפני חשש ביטול תורה, יוכל לברך ברכת האילנות גם על אילנות שבתוך העיר.

ברוב עם הדרת מלך

מה טוב שיצטרפו עשרה ויעשו כולם אגודה אחת לשם שמים לצאת לברך ברכת האילנות, בכוונה הראויה, וברוב עם.

אילנות שמוציאים פירות

אין לברך ברכת האילנות אלא על אילנות של מאכל כשיש בהם פריים, אבל על אילני סרק שאין מוציאים פירות אין לברך.

שני אילנות

מצד הדין די בשני אילנות אפילו ממין אחד. והמברך על מיני אילנות הרבה הרי זה משובח.

אילנות מורכבים

אילנות המורכבים מין בשאינו מין (כגון אילנות אתרוגים המורכבים עם לימונים), יש אומרים שאין לברך ברכת האילנות עליהם,

פרשת החודש

שבת החודש

מועיל לו לכל חדשי השנה".

השל"ה הקדוש כתב כי "בחודש ניסן יש לכל ימי החודש קדושת ראש חודש". הרב צבי הירש מרימנוב אמר כי "חודש זה הוא הראש לכל מיני התחדשות המעותדים לבוא, ויש ביד האדם לזכות אז לעזו ותעצומות הנפש שיוכל תמיד להתחזק ולהתחיל את עבודתו מחדש, ואל יתפתה ליצור שמרמה אותו שכבר אין לו תקנה חס ושלום".

רבי לוי יצחק מברדיצ'ב כתב: "פרשת החודש באה לומר לאדם, שלא יאמר חלילה כי משעה שברא הבורא יתברך את עולמו, שוב אינו משיג בו, ומסרו ביד המקרה. חלילה לומר כך, חייב האדם להאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך משיג תמיד בלי שום הפסק בעולמו, ומחיה אותו ומחדשו בכל יום תמיד. השגחה פרטית ומיוחדת היא על בניו אהוביו, ואף אם שעה קשה עוברת על אדם, אל ייפול בביטחונו כי קרובה ישועתו לבוא".

בעל ה"שם משמאל" כתב כי בראש חודש ניסן ניתנים בלב ישראל כוחות חדשים, אך זה מועיל רק למי שרוצה לצאת מטומאתו ולהתחדש. בעניין זה ראוי לציין את דבריו של ה"חידושי הרי"ם": "אם היה אדם יודע מזה, יודע מה הוא, ומה שיש בידו לעשות, בוודאי לא היה מבטל אף רגע אחד". באותו עניין כותב רבי צדוק הכהן מלובלין בספרו "פרי צדיק", כי בשבת החודש יש "התחדשות בשפע בדברי תורה".

שבת זו נקבעה על ידי חכמים לקריאת פרשת החודש. פרשה זו היא הרביעית והאחרונה לארבעת הפרשיות. בשבת זו מוציאים שני ספרי תורה: באחד - קוראים את פרשת השבוע (ויקהל-פקודי), בשני - קוראים את קריאת פרשת החודש (שמות י"ב, א), הממתחילה במילים: "החודש הזה לכם ראש חודשים".

פרשת החודש (ספר שמות י"ב, א-כ), המתחילה במילים "החודש הזה לכם ראש חודשים". הקריאה עוסקת בהכרזה שניסן הוא החודש הראשון וענייני קידוש החודש. כמו כן מפורטים בה דיני קורבן פסח.

שבת זו מברכים את חודש ניסן, חודש ניסן כולו הינו חודש מיוחד, שמתחילתו ועד סופו נעשו ניסים לישראל. אכן, בזוהר הקדוש אמרו: "כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין". כלומר: בשבת הקודמת לימי השבוע, כי השבת הקודמת היא מקור ברכת השבוע. לפיכך קבעו חכמים לקרוא פרשת החודש בשבת מברכין ניסן, כי בשבת זו מתעוררות ברכות שמים מעל לרדת על בני ישראל

ה"בית אברהם" אמר כי שבת בה קוראים את פרשת החודש היא סגולית "להכשיר ולתקן את הראש לכל ימות השנה, לבער מעצמו כל מחשבת פיגול ושאר הרהורים רעים". מהי הדרך לכך? "על ידי שיתחדש ויקבל על עצמו להיטיב דרכיו מכאן והלאה, והמתחדש ומקבל על עצמו לעבוד את ה' בחודש הזה

לדפואה שלומה

חנינה חנה בת רחל
סיגל בת חנינה חנה

לברכה והצלחה

הדר משה
בן אלינור

לברכה והצלחה

מרדכי ויפה
מודנו וב"ב
ליאור ושיר
מודנו

לברכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
דון רבקה
חודיה לוי

לברכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מיר)
בת דות